

Bilag 5 – Udtalelse fra Københavns Universitet – Center for Makroøkologi, Evolution og Klima

Dato: 2019

CENTER FOR MAKROØKOLOGI, EVOLUTION OG KLIMA

Danmarks Naturfredningsforening

v/ Kaare Tvedergaard Kristensen

NOTAT

1. NOVEMBER 2018

Vedr. Fredning af Trelde Skov

DIR 51 33 09 91

Forfatter Jacob Heilmann-Clausen

MOB 23 83 99 97

Treldeskovene ved Fredericia hører til de biologisk set mest værdifulde i Danmark i kraft af:

- Begrænset indflydelse af ordnet skovdrift baseret på renafrifter og skærmforyngelser, og derfor følgende høj vedplantediversitet og strukturel variation.
- Undergrund med store forekomster af tertiært plastisk ler med stort indhold af basekationer.
- Udskridningsdynamik mod Lillebælt som følge af kysterosion og undergrund som medfører en meget varieret vegetation omfattende alle naturlige successionstadier fra blottet ler til gammel skov over en gradient fra våd til tør bund.
- Sydøst-eksponering mod Lillebælt som skaber et lokalt varmt mikroklima med forekomst af mange sydlige arter.

Den komplekse ejerstruktur har i et vist omfang medvirket til at sikre disse værdier indtil nu, men en stigende centraliseret ejerstruktur og et øget fokus på energitræ i skovbruget udgør en betydelig trussel fremadrettet.

En fredning af Treldeskovene er derfor af afgørende vigtighed for at sikre de enestående naturværdier for fremtiden. I den forbindelse er det af afgørende vigtighed at dele af skovene sikres mod tømmerorienteret skovdrift. Dette er ikke mindst vigtigt langs kysten af Lillebælt som helt uden sammenligning indeholder de største naturværdier, med forekomst af talrige rødlistede arter. Sikring af en urørt kystbræmme langs Lillebælt vil på kort sigt sikre mod at hugstmodne træer fældes og at der ikke sker unaturlige ændringer i træartssammensætningen, fx

plantning af nåletræer. Begge processer har lokalt ødelagt levesteder for truede arter i skovene. På længere sigt vil urørt skov føre til et markant styrket naturindhold, med langt større forekomst af gamle træer, dødt ved og spontane succesionsprocesser. Dette vil sikre bedre overlevelse for populationer af truede arter der allerede lever i skovene, men indebærer desuden et potentiale for nyetablering af nationalt truede arter fra omgivende skove.

I forhold til virkemidlet urørt skov gælder to grundregler. For det første gælder arts-areal kurven som er en biologisk grundlov der tilsiger at antallet af arter og individer stiger med areal og med mængden af de levesteder som sikres, i dette tilfælde ved at ophøre aktiv skovdrift. Derudover gælder den regel at antallet af spontane, pladskrævende processer der kan opretholdes stiger med det urørte areal. Disse hensyn skal naturligvis vurderes under hensyn til de økonomiske omkostninger ved at ophøre skovdrift.

Specifikt i Treldeeskovene er det særligt vigtigt at sikre at de spontane processer langs kysten af Lillebælt, kan udfolde sig i videst muligt omfang. Dette kræver ikke kun at selve skredterasserne sikres som urørte, hvilket i store træk er tilfældet i dag, men også at den bagvedliggende skov på den høje bund sikres i et bælte langs kysten. Her vil jeg fagligt vurdere at en bræmme på mindst 300 meter vil sikre opretholdelse af disse processer i overskuelig fremtid. En bredere bræmme vil naturligvis sikre en endnu bedre beskyttelse og vil samtidigt give rum for flere naturlige dynamikker, herunder stormfald, lysbrøndsdyamik og naturlige grænsnings-dynamikker, uafhængigt af kystdynamikken. En smallere bræmme af urørt skov vil derimod kompromittere beskyttelsen af de unikke kystdynamikker, især hvis der ikke defineres særligt store hensyn i en eventuel bufferzone. En urørt bræmme på 200 meter med en 100 meter bred bufferzone med særligt hensynsfuld plukhugst drift vil kunne fungere som et minimalt kompromis.